

Kaland a szárnyas egyszarvúval

Biró Dominika, 5. osztály

Amikor tegnap délután mezítláb sétáltam a fűvön, megláttam egy szárnyas egyszarvút. Közelebb mentem hozzá és ráültem. Először megijedt, de utána felszállt az égbe, és repültünk. Nagyon örültem, hogy az álmom valóra vált, de először még nem tudtam elhinni.

A levegőben hallottunk valami hangzavart és rájöttünk, hogy ezek sárkányok, még hozzá tüzet okádó sárkányok. Gyorsan leszálltunk a fák közé, hogy ne lássanak meg minket, de sajnos megláttak és üldözőbe vettek. Futottunk, ahogy csak a lábunk bírta, de megbotlottunk egy kőben és beleestünk óriási pókhálóba. Megkértük a pókot, hogy engedjen el minket, mert három tizenkétféjű sárkány üldöz bennünket. Megértette a pók és elengedett. Futottunk tovább és találkoztunk egy ménessel. Elmondtuk nekik, hogy minket üldöznek, mintha eddig ez nem lett volna elég nyilvánvaló. Azt mondták, hogy menjünk be egy barlangba, ott nem fognak majd ránk találni a sárkányok. Bementünk, de ott lakott egy medve, aki szólt nekünk, hogy minket üldöznek a sárkányok. Azt mondta, ha a barlangba hátrébb megyünk, akkor lesz két út: ha a helyes utat választjuk, kijutunk. Szerencsére jó utat választottunk, és ki tudtunk menni. Megköszöntük a medvének. Pont este lett.

Hazakísért a szárnyas egyszarvú. Ez a kicsike mese maradjon köztünk, mert ez titok. Ha nem hiszed, hogy így volt, járj utána.